

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....4:11
מוצש"ק.....5:41
סוף זמן ק"ש.....8:52
שיעורים כסדרן
בבלי.....בכורות כ"ו
ירושלמי.....'ומא כ"ח
תוספתא.....כלים ב"ק פרק ד'

גליון מספר 8

פרשת וישלח, י"ד כסלו, שנת תשע"ב לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ אביסל איז אויך גוט ~

מוהרא"ש שליט"א דערציילט, אז רבי נתן האט געזאגט, אז פאר ער איז געקומען צום רבי'ן, איז ער אויך געווען א גרויסער מתמיד, ער האט זייער פלייסיג געלערנט, ער האט געקענט לערנען לאנגע שעה'ן, אבער ווען ער איז געווען פארנומען, ער האט נישט געהאט געהעריג צייט זיך אראפצוזעצן לערנען, האט ער נישט געלערנט.

אבער ווען ער איז געקומען צום רבי'ן, האט אים דער רבי אויסגעלערנט אז "אביסל איז אויך גוט", אויב קען מען יעצט נישט לערנען אסאך, זאל מען לערנען כאטש אביסל, און דאס האט אים אינגאנצן געטוישט דעם לעבן, ווייל אויף דעם וועג, אפילו ווען ער האט נישט געהאט קיין צייט צו לערנען געהעריג, האט ער כאטש געלערנט אביסל, וויפיל ער האט יא געקענט.

מוהרא"ש שליט"א אז א יעדער מענטש קען אויך ניצן די עצה אין לעבן, אויף זייער אסאך וועגן.

ביים לערנען - עס איז כמעט נישט מעגליך אז א מענטש זאל מצליח זיין אין לערנען אן דעם, ווייל כמעט יעדן טאג מאכט זיך ביי א מענטש שטערונגען און בלבולים אדער צרות און יסורים אדער ער איז פארנומען מיט אנדערע זאכן, און אויב ער האט נאר גרויסע שיעורים וועט ער עס נישט קענען לערנען.

אבער ווען דו ווייסט אז "אביסל איז אויך גוט", וועסטו אפמאכן מיט א שטארקייט: "אפילו איך בין זייער פארנומען, און איך קען יעצט נישט לערנען, וועל איך אבער אריינכאפן נאר איין פסוק חומש רש"י מיטן

המשך בדרך ב

פרשת השבוע

וַיִּשְׁלַח יְעֻקֵב מַלְאָכִים לְפָנָיו - ראשי תיבות "יום" - זאגט מוהרא"ש שליט"א אז די פסוק קומט אויף מרמז זיין, וואס דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן רע"ב) אויפן פסוק היום אם בקולו תשמעו, אז א איד דארף אייביג קוקן נאר אויפן היינטיגן טאג, ווייל ווען מען קוקט אויף וואס עס איז געווען געקומען, ווערט א מענטש צופראכן, ווייל ער פראכט: "אזוי ווי איך האב געקומען נישט מצליח געווען, וועל איך היינט אויך נישט מצליח זיין", און די זעלבע טאר מען נישט קוקן אויף מארגן ווייל מען פראכט: "עס וועט מיר זיין וייער שווער צו טוהן פון היינט אייביג נאר גוטס", אבער ווען מען קוקט נאר אויפן היינטיגן טאג, אויף די יעצטיגע מינוט, איז מען זייער מצליח, ווייל אויף איין טאג קען זיך א מענטש פארנעמען צו טוהן אפילו די שווערסטע זאכן.

דאס קומט אויף די פסוק מרמז זיין, ווען עשו וואס דאס גייט ארויף אויפן יצר הרע. קומט משפיענען יעקב דעם איד, איז די עצה וַיִּשְׁלַח יְעֻקֵב מַלְאָכִים, ראשי תיבות "יום" - מען זאל נאר קוקן אויפן היינטיגן טאג, און אזוי וועט מען מיטן אייבערשטן הילף מצליח זיין,

(תוך הנחל סעודה שלישיית וישלח תש"ע לפ"ק)

פה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי, זאגט רש"י גרתי איז בגמטריא תרי"ג, אז יעקב האט געזאגט איך האב טאקע געוואוינט מיט לבן, אבער איך האב אפגעהיטן די תרי"ג מצות.

מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק, לויט ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן ח"א סי"א) אז אמאל איז זיך דער יצר הרע מתלבש מיט מצות, דאס מיינט אז דער יצר הרע נעמט עבירות, און ער מאכט דאס אויסזעהן ווי עס איז מצות, און אזוי כאפט ער אריין דעם מענטש, און דאס ווערט אנגערופן "לבן" - דער יצר הרע וואס טומ זיך אן "נויים", ער מאכט זיך ווי ער וויל נאר מצות.

איינס פון די וועגן וואס דער יצר הרע ניצט, איז צו צולייגן מער מצות, וואס דער אייבערשטער האט נישט געהייסן, און דורך דעם וואס א מענטש פאלגט אים און ער טומ מער וויפיל ער דארף, טומ ער נאכדעם גארנישט, ווי די תורה

המשך בדרך ב

פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ הַמִּשְׁר

שִׁיחוֹת מוֹהֲרָא"ש הַמִּשְׁר

הַאֵם אֲנִי גִעְהִיִּסְן לֹא תוֹסִיף עָלָיו - וְאַלְקָם נִישְׁט צוֹלִיִּינן צו די תּוֹרָה, כְּדִי וְלֹא תִנְרַע מִמֶּנּוּ - כְּדִי דו וְאַלְקָם נִישְׁט קוֹמַעֵן נֶאֱכָדְעַם אַרְאִפְּנֵמֶען.

דָּאָם הַאֵם יַעֲקֹב גַּעֲשִׂיקָם זָאָנן פֶּאָר עֵשָׂו, פֶּאָר דְּעַם יִצְרָ הֲרַע, עִם לְבָן גִּרְתִּי, אִיךְ הָאָב מִיךְ אָפִילוּ גַּעֲקֵנְט פֶּאָרְמַעֲסָמֶן מִיט דִּי יִצְרָ הֲרַע וְנֹאֵם הֵיִסְט לְבָן, וְ"תִרְיָג מִצּוֹת שְׁמֹרְתִי" אֲנִי אִיךְ אָפְּנֵהִימֶן "נָאָר" דִּי תִרְיָג מִצּוֹת אִיךְ הָאָב מִיךְ נִישְׁט גַּעֲלֹאָמֶן פֶּאָרְפִּירן פֿון זֵינַע צוֹנְעֵלִיִּינְטֵעַ מִצּוֹת.

(זאת התורה וישלח ב)

וַיִּנְתֵּר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר, מוֹהֲרָא"ש שְׁלִיט"א אִיז מִסְבִּיר דְּעַם פֶּסוּק, לֹוִיט ווי דער הייליגער רבי זאָגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן ט"ו) אז א מַעֲנֵמֶשׁ דֶּאָרְף צוֹקוֹמַעֵן צו א מִדְּרִיגָה, אז ער זאל נִישְׁט מוֹרָא הָאָבן פֿון קִיין שׁוֹם זאָך, נָאָר פֿונַעַם אֵיִבְעֶרְשָׁמֶן.

וְעַן מַעֵן רַעֲדֵט זִיךְ אִוִּים פֶּאָרן אֵיִבְעֶרְשָׁמֶן, מַעֵן דַּעֲרֻצִּילֵט פֶּאָרן אֵיִבְעֶרְשָׁמֶן אֵלַע פֶּרְאָבְלֵמֶען, דַּעֲמֹאָלְמ'ס הַאֵם מַעֵן מַעֵן נִישְׁט מוֹרָא פֶּאָר קִינַעַם נָאָר פֶּאָרן אֵיִבְעֶרְשָׁמֶן.

דַּעֲר מוֹרְשׁ כְּרַעֲנֵנְט (כְּרַאשִׁית רַבָּה פֶּרֶשָׁה ע"ז סימן א) וַיִּנְתֵּר יַעֲקֹב לְבָדוֹ - יַעֲקֹב אִיז גַּעֲבִלְבָן אַלִּיין, אַזוֹי ווי עַם שְׁמַיִים בֵּיִים אֵיִבְעֶרְשָׁמֶן, וְנִשְׁבָּב ה' לְבָדוֹ - דַּעֲר אֵיִבְעֶרְשָׁמֶן אִיז אֵיִנַעֲר אַלִּיין, דָּאָם מִיִּנְט אַז וְעַן יַעֲקֹב הַאֵם גַּעֲפִילֵט אַז עַר אִיז אַלִּיין קִינַעֲר קַעֵן אִים נִישְׁט הַעֲלָפֶן, אִיז עַר גְּלִיִּיךְ גַּעֲנֵאָנְטֵעַן צוִים אֵיִבְעֶרְשָׁמֶן וְנֹאֵם אִיז נָאָר אֵיִנַעֲר אַלִּיין, אִוִּים אִים גַּעֲבַעֲמֶן הִלְף.

וַיִּנְתֵּר יַעֲקֹב לְבָדוֹ - יַעֲקֹב אִיז גַּעֲבִלְבָן אַלִּיין אֲנִי עַר אִיז גְּלִיִּיךְ גַּעֲנֵאָנְטֵעַן צוִים אֵיִבְעֶרְשָׁמֶן, אֲנִי דַּעֲרָפֶאָר וְנָרָא כִּי לֹא יוֹכֵל לוֹ - דַּעֲר מִלְּאָךְ הַאֵם אִים נָאָרְנִישְׁט גַּעֲקֵנְט שְׁלַעֲכַמ'ס טוֹהֶן, וַיִּיל יַעֲקֹב הַאֵם זִיךְ גַּעֲנֵאָנְטֵעַן צוִים אֵיִבְעֶרְשָׁמֶן.

אֲנִי דִי זַעֲלָבַע אִיז בֵּי יַעֲדָן אִיד, אֲוִיב וְעַנְדֵּט עַר זִיךְ אֵיִבְעֶרְשָׁמֶן, קַעֵן אִים קִינַעֲר נִישְׁט קִיין שְׁלַעֲכַמ'ס טוֹהֶן.

(זאת התורה וישלח ד)

תִּרְגוּם, דָּאָס קַעֵן אִיךְ דָּאָךְ יֹא אַרִיִּינְכֵאָפֶן, אֲנִי נֶאֱכָדְעַם אֲוִיב דו קַעֲנִסְט כֹּאֵפ אַרִיִּין נָאָךְ א פֶּסוּק אֲנִי נָאָךְ א פֶּסוּק, בִּיז דו עַנְדִּיגְסְט א גֵאָנְצַע פֶּרֶשָׁה חוֹמֶשׁ רִש"י מִיטֶן תִּרְגוּם, אֲנִי אָפִילוּ אֲוִיב דו בְּלִיִּבְסְט בֵּי נָאָר אִיִּין פֶּסוּק, דֶּאָרְפֶּסְטוּ זִיךְ אֲוִיךְ זֵינַעֲר פֶּרִיִּיעֵן וַיִּיל "אֲבִיסָל אִיז אֲוִיךְ גוֹט".

אֲנִי דִי זַעֲלָבַע אִיז מִיט מִשְׁנִיּוֹת, אָפִילוּ וְעַן דו בִּיזְט זֵינַעֲר טְרוּד אֲנִי פֶּאָרְנוֹמַעֵן, כֹּאֵפ אַרִיִּין כֹּאֲטֶשׁ אִיִּין מִשְׁנָה, פֶּאָרְדַּעַם הַאֲסְטוּ דָּאָךְ יֹא צֵיִט, אֲנִי רׁוב מֵאל וְעַסְטוּ נִישְׁט בְּלִיִּבָּן בֵּי דַּעַם, דו וְעַסְט שׁוִין אַרִיִּינְכֵאָפֶן נָאָךְ א מִשְׁנָה אֲנִי נָאָךְ א מִשְׁנָה, בִּיז א גֵאָנְצַע פֶּרֶק, אֲנִי אֲמֵאל צְוִוִּי דְרִי פֶּרְקִים אֲוִיךְ, אֲנִי דִי זַעֲלָבַע אִיז בֵּי גְמֵרָא אָפִילוּ נָאָר אָפֶאָר שׁוֹרׁוֹת אִיז אֲוִיךְ חֲשׁוֹב, אֲנִי אַזוֹי אֲוִיךְ בֵּי שְׁלַחַן עֲרוּף, אָפִילוּ אִיִּין סַעִיף אִיז אֲוִיךְ חֲשׁוֹב בֵּיִים אֵיִבְעֶרְשָׁטֶן, אֲנִי אַזוֹי בֵּי אֵלַע לִימוּדִים.

מוֹהֲרָא"ש שְׁלִיט"א זָאָגט אַז וְעַר עַס נַעֲמֵט גוֹט אַרִיִּין אִיךְ קֹאֵפ אַז "אֲבִיסָל אִיז אֲוִיךְ גוֹט" קַעֵן זִיךְ אַזוֹי אֲוִיךְ אֲוִיסְאָרְבַּעֲטֶן זֵינַעֲר מִדוֹת אֲוִיךְ א גְרִינגַע וְעוֹג, וַיִּיל דַּעֲר אָמַת אִיז אַז יַעֲדַעֲר אִיד וַיִּיל זֵיִן וּוֹאוִיל אֲנִי עַרְלִיךְ, יַעֲדַעֲר וְאוֹלֵט גַּעֲקֵנְט בֵּאֲשֻׁטִיין צו הָאָבֶן גוֹטֵעַ מִדוֹת, נָאָר אַזוֹי ווי מַעֵן הַאֵם שׁוִין פֶּרׁוֹבִירֵט אַזוֹיפִיל מֵאל זִיךְ אֲוִיסְצוֹאָרְבַּעֲטֶן דִּי מִדוֹת, אֲנִי מַעֵן הַאֵם גַּעֲזַעֲהֶן אַז עַס גֵיִיט נִישְׁט, דַּעֲרָפֶאָר גִּבְט מַעֵן אִינְגֵאָנְצֶן אֲוִיךְ: "אִיךְ וְעַל שׁוִין קִיין מַעֲנֵטֶשׁ נִישְׁט זֵיִן, אִיךְ זַעֲה דָּאָךְ אַז אִיךְ פֶּרׁוֹבִיר אַזוֹיפִיל מֵאל אֲנִי עַס גֵיִיט מִיר נִישְׁט".

אֲוִיב וַיִּיסְט מַעֵן אָבַעֲר אַז "אֲבִיסָל אִיז אֲוִיךְ גוֹט", אָפִילוּ דו קַעֲנִסְט דִּיךְ נִישְׁט אֲוִיסְאָרְבַּעֲטֶן אִינְגֵאָנְצֶן, טוֹה כֹּאֲטֶשִׁיג וַיִּפִּיל דו קַעֲנִסְט יֹא, אִיִּין מִינׁוט פֶּרׁוֹבִיר צו טְרֵאָכְטֶן פֿונַעַם אֵיִבְעֶרְשָׁטֶן, אֵיִינְמֵאל הַאֲלֵט זִיךְ צוֹרִיך פֿון קוֹקֵן ווי מַעֵן טֵאָר נִישְׁט, אֵיִינְמֵאל הַאֲלֵט זִיךְ צוֹרִיך פֿון פֶּעס רַעַג זִיךְ נִישְׁט אֲוִיךְ, אֲנִי אַזוֹי בֵּי אֵלַע מִדוֹת אֲנִי שְׁלַעֲכַטֵעַ גַּעֲוֹאוֹינְהִיִּיטֶן, אָפִילוּ וְעַן מַעֵן הַאֲלֵט זִיךְ נָאָר אֵיִינְמֵאל צוֹרִיך אִיז עַס אֲוִיךְ זֵינַעֲר חֲשׁוֹב בֵּיִים אֵיִבְעֶרְשָׁטֶן, אָבַעֲר עַס בְּלִיִּבְט נִישְׁט בֵּי דַּעַם, פֿון אֲבִיסָל וְעַרְשׁ אַסֵּאָךְ, אֲנִי מִיט דִי צֵיִיט גַּעֲוֹאוֹינְט זִיךְ צו, צו הָאָבֶן גוֹטֵעַ מִדוֹת, אֲנִי צו זֵיִן וּוֹאוִיל אֲנִי עַרְלִיךְ.

בֵּי דִי מִדָּה פֿון שְׁמַחָה קַעֵן מַעֵן אֲוִיךְ זֵינַעֲר שְׁטֵאָרְךְ נִיָּצֵן דִּי עֲצָה "אֲבִיסָל אִיז אֲוִיךְ גוֹט", וַיִּיל וְעַר וַיִּיל דַּעֵן נִישְׁט זֵיִן א פֶּרִיִּילִיכַעֲר מַעֲנֵטֶשׁ? נָאָר א מַעֲנֵטֶשׁ גֵיִיט דוֹרְף אַזַּעֲלַכֵּעַ צְרוֹת אֲנִי יְסוֹרִים, אַז עַס אִיז נִישְׁט מַעֲגִלִיךְ אַז עַר זֵיִן פֶּרִיִּילִיךְ, אָבַעֲר וְעַן מַעֵן נִיָּצֵט דִּי עֲצָה "אֲבִיסָל אִיז אֲוִיךְ גוֹט", פֶּאָר אִיִּין מִינׁוט וְעַל אִיךְ זֵיִן פֶּרִיִּילִיךְ, אִיךְ וְעַל גַּעֲבֶן אִיִּין שְׁמַיִיכֵל פֶּאָר א צְוִוִּיטֶן אִיד, אִיךְ וְעַל זָאָנן אִיִּין גוֹט וְאוֹרְשׁ פֶּאָר א צְוִוִּיטֶן אִיד, אַזוֹי קוֹמֵט צו נָאָךְ אֲבִיסָל אֲנִי נָאָךְ אֲבִיסָל בִּיז מַעֵן וְעַרְשׁ פֶּרִיִּילִיךְ א גֵאָנְצֶן טֵאָג. אֲנִי סְפַעֲצִיעֵל - זָאָגט מוֹהֲרָא"ש שְׁלִיט"א - קַעֵן מַעֵן נִיָּצֵן דִּי עֲצָה, בֵּי דִי מִצּוֹה פֿון צְדָקָה, וְעַן עַס קוֹמֵט א אַרִימָאן, עַר רַעֲדֵט זִיךְ אֲוִיס דָּאָס הָאָרֶץ, עַר הַאֵם נִישְׁט קִיין לַחַם לֵאֲכַל, עַר הַאֵם נִישְׁט אֲוִיפֶן טֵאָג טַעֲגִלְכֵן לַעֲבֹן, אֲנִי וְעַר רַעֲדֵט נָאָךְ וְעַן עַר דֶּאָרְף חֲתוּנָה מֵאָכֵן, וַיִּיסְט עַר נִישְׁט ווי אַנְצוֹהִיִּיבֶן נַעֲמַעֵן עֶפְעַס גַּעֲלֵט.

אַ יַעֲדַעַס אִידִישׁ הָאָרֶץ וְעַרְשׁ בֵּאָנוֹמַעֵן אֲנִי א מַעֲנֵטֶשׁ טְרֵאָכְט צו זִיךְ: "פֶּאָר אַזֵּא חֲשׁוֹבַע אַרִימָאן דֶּאָרְף אִיךְ גַּעֲבֶן כֹּאֲטֶשִׁיג הוֹנְדַּעֲרֵט דֶּאֲלַעֲר!" אָבַעֲר לַמַּעֲשָׂה קַעֵן אִיךְ דָּאָךְ נִישְׁט גַּעֲבֶן אַזוֹי פִּיל, אִיךְ בֵּיִן דָּאָךְ אַלִּיִּינְט אֲוִיךְ נִישְׁט דַּעֲר גְרַעֲסְטַעֲר עוֹשֶׁר, אֲנִי דַּעֲרָפֶאָר שִׁיקֵט עַר אַוֹעַק דַּעַם אַרִימָאן מִיט גֵאָרְנִישְׁט.

אָבַעֲר דָּאָס אִיז א גְרוֹיִסְעֶר טַעוּת, וְעַר זָאָגט אַז דו דֶּאָרְפֶּסְט אִים גַּעֲבֶן אַזוֹיפִיל? גַּעֲב אִים וַיִּפִּיל דו קַעֲנִסְט יֹא אָפִילוּ א דֶּאֲלַעֲר, א קוֹוֹאֲדַעֲר, אֲנִי אָפִילוּ א פֶּעִנִי, אֲנִי עַס זֵיִן בֵּי דִיר חֲשׁוֹב אַזוֹי ווי דו וְאוֹלְקָט אִים גַּעֲגַעֲבֶן א מִלְּיָאן דֶּאֲלַעֲר! וַיִּיל דו הַאֲסְט מַקִּיִּים גַּעֲוֹעֵן דִּי מִצּוֹה פֿון צְדָקָה, אַזוֹי ווי דַּעֲר אֵיִבְעֶרְשָׁטַעֲר הַאֵם גַּעֲהִיִּיסֶן.

שיחות מוהרא"ש המשך

און אז דו וועסט זיך צוגעוואוינען נישט אנוועקצושיקן קיין איין ארימאן מיט גארנישט, נאר געבן פאר יעדן איינעם אביסל, אפילו נאר גאר א קליינע סכום, וועסטו זיך צוביסלעך צוגעוואוינען צו די מצוה פון צדקה, און געבן אלץ מער און מער.

מוהרא"ש שליט"א זאגט אז דאס איז געווען דער פגם פון קרח, אזוי ווי דער מדרש ברענגט (עי' רש"י במדבר טז, ב) אז קרח האט זיך אנגעטוהן א טלית וואס איז געווען געפארבט אינגאנצן מיט תכלת, און ער האט געפרעגט פון משה רבינו: "דער טלית דארף האבן ציצית?", ווען משה רבינו האט געענטפערט אז יא, האט ער חוזק געמאכט פון אים און געזאגט: "אויב א קליינע בענדעלע פון תכלת פטר'ט א גאנצע טלית, דארף א טלית וואס איז אינגאנצן תכלת זיכער זיין פטור פון ציצית, אויף האט ער געפרעגט פון משה רבינו: "א הויז וואס איז פיל מיט ספרים דארף האבן א מזוזה אויפן טיר? און ווען משה רבינו האט געזאגט אז יא, האט ער חוזק געמאכט פון משה רבינו און געזאגט: "אויב א קליינע מזוזה וואס האט נאר צוויי קליינע פרשיות פטר'ט א גאנצע הויז, איז זיכער אז ווען א הויז איז אנגעפילט מיט ספרים איז עס פטור פון מזוזה!",

זאגט מוהרא"ש שליט"א: דאס איז געווען די פגם פון קרח, ער האט נישט פארשטאנען וויאזוי א קליינע בענדל קען פטר'ן א גאנצע טלית, אדער אז א קליינע מזוזה קען פטר'ן א גאנצע הויז, ער האט געפיהלט אז נאר ווען ער וועט טוהן גרויסע זאכן, ער וועט אנפילן א גאנצע שטוב מיט ספרים, אדער ער וועט מאכן א טלית אינגאנצן פון תכלת, נאר דעמאלס האט ער עפעס אויפגעטוהן. אבער דער אמת איז דאך זיכער נישט אזוי, ביים אייבערשטן איז זייער חשוב יעדע קליינע מצוה וואס א איד טוט, און מען דארף זיך זייער פרייען מיט יעדע קלייניקייט וואס מען איז זוכה צו טוהן פארן אייבערשטן, און אז ער וועט זיך פרייען מיט יעדע קלייניקייט, מען וועט וויסן אז "אביסל איז אויך גוט", וועט פון אביסל ווערן אסאך, און מען וועט זוכה זיין צו ווערן אן אמת'ער ערליכער איד.

אשר בנחל

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר דברים ה' מנחם אב ה'תשע"א שלום וברכה אל... גרו יאיר איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך האב דיר געוואלט בעטן זאלסט זיך זעהן צו שטארקן, קיין שום זאך אויף דער וועלט זאל דיר נישט אראפוארפן, מען טאר נישט אריין גיין אין חלישות הדעת וכו', ווארום ווען א מענטש איז בקטנות המוחין קען ער קומען צו די ארגסטע עבירות שבועלם, להיפך ווען א מענטש שפירט אז דער בורא כל עולמים איז מיט איהם דעמאלט איז ער באשיצט און אפגעהיטן פון אלעם שלעכטס וכו'.

איבערדעם זעה צו זיין שטענדיג בגדלות המוחין, שטענדיג טראכט נאר פון בורא כל עולמים דאס ער איז אויף די גאנצע וועלט "מלא כל הארץ כבודו", די גאנצע בריאה איז א לבוש לגבי אין סוף ברנף הוא, וואס מען זעהט פאר די אויגן דומם צומח חי מדבר איז אלעס א לבוש לגבי אין סוף, אין דעם דארף מען זיך גוט אריינלייגן, און אז א מענטש טראכט פון דעם שטענדיג, ווערט ער גערייניגט פון אלסדינג, איבערדעם זעה זיך צו דערהאלטן, וועסטו זעהן גרויס נסים וואס דער בורא כל עולמים וועט מיט דיר טוהן.

דער גרויסער צדיק און גאון רבי חיים ואלאזשענער זי"ע האט געזאגט, ווען א איד איז זיך מבטל אינגאנצן צום בורא כל עולמים, און ער קומט צו די ידיעה ברורה, א לויטערע וויסן, אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסערן בורא כל עולמים, און ער האט קיינעם נישט נאר דעם בורא כל עולמים אליין, דען מינוט האט ער א ישועה, אבער אזוי ווי נישט יעדער איינער קען דאס באווייזן, יעדער מענטש טראכט, דאך, אפשר וכו', דער וועט מיר העלפן וכו', דער וועט זיין א גוטער שליח וכו', איך וועל טוהן דאס וועל איך געהאלפן ווערן, איך וועל טוהן יענץ וועל איך געהאלפן ווערן וכו', דעמאלט איז איהם א גרויס רחמנות, אבער די מינוט ווען דער מענטש איז זיך מבטל אינגאנצן צום בורא כל עולמים, און ער ווייסט אז ער האט קיינעם נישט וואס זאל איהם העלפן נאר דער בורא כל עולמים אליין, דעמאלט זעהט ער א ישועה. איבערדעם געב זיך איבער אינגאנצן צום בורא כל עולמים וועסטו געהאלפן ווערן מיט א גרויסע ישועה.

זאלסט האבן א לעכטיגע טאג און א פרייליכן תמיד

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר דברים ה' מנחם אב ה'תשע"א שלום וברכה אל... גרו יאיר איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

כאטשע מיין צייט איז זייער באגרעניצט, פונדעסטוועגן וועל איך אפשרייבן אפאר ווערטער.

זאלסט וויסן אז דער יסוד ביים הייליגן רבי'ן איז געווען שמחה, א מענטש דארף זיך זעהן צו שטארקן מיט שמחה, זיך פרייען מיט דעם שלא עשני גוי, וואס דאס איז א שמחה וואס מען קען נישט מבטל זיין, יעדע שמחה קען זיך דער סמ"ך מ"ם אנטשעפען, אזוי זעהט אויס א איד? אזוי דארף מען זיך אויפפירן? אבער מיט דעם וואס מען פרייט זיך מיט שלא עשני גוי, דאס איז דער גרעסטער שמחה, און יעדע סעקונדע וואס א איד פרייט זיך דאס ער איז איד און ער גלייבט און בורא כל עולמים מיט דעם איז ער מקיים א מצוות עשה, קיינער כאפט נישט, יעדע סעקונדע קען מען מקיים זיין א מצוות עשה של יחוד הבורא יתברך שמו, א מענטש דארף זיך פרייען איך בין א איד, און איך גיי מיט ציצית, איך האב א בארד און פיאות וכו' וכו', איך היט שבת און עס קשר וכו' וכו', מיט דעם איז ער מקיים מצוות לרוב, איבערדעם זאלסטו זיך זעהן מחיה זיין מיט דעם, און קוק נישט אויף די שלעכטס וואס דו האסט געטוהן.

עס איז דא א שיחה פון הייליגן רבי'ן וואס ער האט געזאגט פאר איינעם דו טוה גוטס, און די שלעכטס וועט ממילא אראפפאלן, דאס הייסט א איד דארף נאר טוהן מצוות און מעשים טובים עוסק זיין אין תורה און תפלה, און מקיים זיין מצוות בשמחה, און די שלעכטס וועט ממילא אראפפאלן.

תשובה איז די העכסטע זאך, וואס איז די עיקר תשובה, זיך אויסרעדן דאס הארץ פארן בורא כל עולמים און דערציילן וואס מען האט געטוהן, דאס הייסט וידידי דברים, און חז"ל זאגן (תורת פהנים בחוקות) אמר הקדוש ברוך הוא שמיד שהם מתוודים על עוונותיהם מיד אני חוזר ומרחם עליהם שנאמר (ויקרא כ"ו) "והתודו את עונם ואת עון אבותם במעלם אשר מעלם"; איבערדעם זאלסטו זעהן שטענדיג זאגן דעם בורא כל עולמים וואס דו האסט געטוהן, און ער וועט דיר אונדאי און אונדאי מוחל זיין.

נאר זיי פרייליך און רעד שטענדיג מיט יעדן איינעם פון שמחה, און זיי מחזק מענטשן וועסטו זעהן א גרויסע ישועה.

המאחל לך שבת שלום ומבורך

שיחות מוהרא"ש המשך

מוהרא"ש שליט"א זאגט: דאס איז דער עיקר פראבלעם פארן וואס א מענטש איז ווייט פונעם אייבערשטן, ווייל מען מיינט אז מען מוז טוהן אלעס בשלימות, עס זאל זיין הונדערט פראצענט גוט, און נאר אזוי וועט דער אייבערשטער הנאה האבן, אויב אבער קען איך עס טוהן נאר אביסל, וועל איך עס שוין אינגאנצן נישט טוהן. און ווער רעדט נאך אויב מען זעהט ביי א צווייטן אז יענער איז מער מצליח, יענער קען יא אויספירן זאכן גוט און פיין, און איך קען עס נישט אויספירן, דאס צוברעכט זייער שטארק א מענטש, און דאס מאכט אז מען זאל מער גארנישט ווילן טוהן מער, אפילו די ביסל וואס מען קען נא.

און דער אמת איז, אז א מענטש איז נישט קיין מאשין, ער קען נאר טוהן וויפיל זיינע כוחות ערלויבן אים, און דערפאר דארף א מענטש נישט קוקן אויף א צווייטן, נאר זעהן לויט די צייט, לויטן מצב, לויט זיינע מעגליכקייטן, לויט דעם זאל ער פרויבירן אפילו נאר א קלייניקייט, און עס דארף ביי אים זיין זייער חשוב, ווייל ער האט זוכה געווען צו טוהן דעם אייבערשטן ווילן, אפילו ער האט עס נישט געקענט טוהן בשלימות, פונקטליך אזוי ווי ער האט געוואלט.

מוהרא"ש שליט"א פירט אויס: ווען א מענטש נעמט נישט אריין אין קאפ, די ידיעה אז "אביסל איז אויך גוט" איז נישט מעגליך צו זיין אן ערליכע איד, ווייל ער פרויבירט מער וויפיל ער קען, אין צום סוף פאלט אלעס צוזאם, און ער טוט נישט גארנישט, דער עיקר איז נאר זיך מחי' צו זיין מיט יעדע קלייניקייט, מיט יעדע גוטע זאך וואס מען טוט יא, און נאר אזוי איז מען זוכה צו זיין אן ערליכע איד. (שיחות מוהרא"ש ח"ב ערך מעט ור"ז ערך צומצום)

~ נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' ~

מוהרא"ש שליט"א געפארן צו ארץ ישראל

די וואך מאנטאג איז מוהרא"ש געפארן אויף ארץ ישראל פאר א קורצע באזוך פון בערך א וואך, צו מחזק זיין די ארטיגע אידן.

מוהרא"ש וועט זיך צוריקקערן למעון קדשו מיטן אייבערשטנס הילף דעם קומענדיגן מיטוואך.

די וואך וועט נישט פארקומען די וועכנטליכע שיעור ליל שישי, קומענדיגע וואך וועט א"ה ווייטער זיין דער שיעור ווי געווענטליך.

מלמד שיציאת צדיק מן המקום עושה רושם!

שיינע שידוך געשלאסן צווישן אנשי שלומינו

גרויס פרייד הערשט ביי אנשי שלומינו צו די שיינע שידוך וואס איז געשלאסן געווארן צווישן די צוויי מחותנים אנשי שלומינו.

החתן היקר אשר בער אינדארסקי נ"י בן מו"ה יעקב משה נ"י פון קרית יואל, אן איידעם ביי מו"ה אברהם חיים פארקאש נ"י וועלכער האט זוכה געווען צו זיין דער אכסני' של תורה, אוועקגעבענדיג א דירה צו אויפשטעלן דעם בית המדרש "בית נתנאל - היכל הקודש ברסלב" אין קרית יואל, לשמו ולזכרו פון זיין טאטן מו"ה נתנאל פארקאש ז"ל.

ר' אברהם חיים איז ברייט באקאנט פאר זיין איבערגעגעבנקייט צו יעדע דבר שבקדושה, ובפרט צו מוסדותינו הק', ווי ער איז גרייט צו העלפן בכל עת ועונה.

דער אבי הכלה איז מו"ה אהרן (ב"ר שלום) וועבערמאן נ"י פון די עמודי התווך פון הנהלת מוסדותינו הק', וועלכער איז איבערגעגעבן בלב ונפש מיט מסירת נפש שוין די לעצטע פאר יאר לטובת מוסדותינו הק', ווען אימער מען דארף עפעס ערלעדיגן פאר די מוסדות איז ר' אהרן שטענדיג גרייט מיטן גאנצן הארץ ארויסצוהעלפן מיט סיי וואס עס נאר שייך.

א שיינע מסיבת לחיים איז פארגעקומען ביי מוהרא"ש אין בית המדרש, ווי מוהרא"ש האט אנגעוואונטשן פאר די מחותנים, אז עס זאל א קשר של קיימא, זיי זאלן זעהן נחת פון די קינדער און אייניקלעך, ביז משיח'ס טאג במהרה בימינו.

שישו ושמחו בשמחת אנשי!

נייעס פון בית חינוך לבנות "בית פיגא - ברסלב"

די וואך זענען צוגעקומען נאך משפחות וואס האבן אריינגעשיקט די קינדער אינעם סקול, אנערקענענדיג אז דא וועלן זיי באקומען דעם ריכטיגן חינוך, און אויפפואקסן אמת'ע ערליכע אידענעס.

די הנהלה באטראכט שוין פלענער פאר א נייעם גרעסערן לאקאל פאר די סקול, נאך די גרויסע פלייץ פון קינדער וואס קומען אריין אין סקול.

ונברכו בך כל משפחות האדמה!

ברכת מזל טוב!

א הארציגן מזל טוב פאר ידידינו היקר מו"ה אהרן וועבערמאן נ"י

מעמודי התווך מוסדותינו הק'

צום שידוך שליסן פון זיין טאכטער תחי'

עב"ג החתן אשר בער אינדארסקי נ"י

בן מו"ה יעקב משה נ"י

און באזונדער א "ברכת מזל טוב" פארן חשובן זיידן

מו"ה אברהם חיים פארקאש שליט"א

מחשובי אנשי שלומינו

דער אייבערשטער זאל זיי געבן אסאך נחת דקדושה פון אלע קינדער און אייניקלעך ביז משיח'ס טאג במהרה בימינו אמן.

Sponsored by:
BIG APPEL
WOODWORKING

Moulding & Door Installation - Custom Closet Shelving & Paneling

Isaac Appel
718.636.9667
646.302.8957

קול אמונה

צו הערן שיעורים פון מוהרא"ש שליט"א, ווי אויך פארן הוק-אפ בשעת'ן שיעור רופמ:

212-444-9191

סימן טוב ומזל טוב!

מיר וואונטשן אן הערצליכן מזל טוב פאר הבחור החתן אפרים אהרן שמיין נ"י וואס איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג

דבר נאה ומתקבל!

זיך צו פארבינדן מיט די מערכת, צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, שיקט אייער אימעיל אדרעס צו: breslevcenter@gmail.com